

פר:

עין משפט
גר מצוה

א [מ]י פ"ו מהלכות תשובה
הלכה ה':
ב [מ]י פ"ב מהלכות
תשובה הלכה א' פסג
ללאין עז:
ג [מ]י שם הלכה ה':
ד [מ]י שם פ"ב הלכה ה':
ה [מ]י פ"ב מהלכות
תשובה הל' א' פסג עשין
ו- טושי"ע א"ח סי' תרז עקיף
ז:
ח [מ]י פ"ו מהלכות דעות
הלכה ח:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו חננאל

[illegible]

דאן - כיון שעבר אדם עבירה
ליש' אל, משה אמר יכתב סידור
צדי' מצדקתו ועשה עול ונתת

יום הכיפורים פרק שמיני יומא

אלא תשעה שפורה. לא יוכל צעלה הראשון וגו': כי כלם בעוקר. בעוקר יחשב כמכושל שהיא שגגה: עלוים (חיו) [הוא] יחיה. על כל מה ששעשה ואף על העבירות: מהפיים הימנו. מקבל הימנו פיוסים: ונשלמה פרים שפיענו. במקום פרים: נדבם. מקובלת בראון יותר

ממחזה: ארעא משוכס. (ב) מן היחיד:
שכא דבר עבירה לידו. (ג) שכל
זה כנר: באותה אשה באותו מקום.

שעבר שם (2) העבירה ואחור פרק מתוך עדומה מכל וכל לזמן שנשכל בו בכבר יצרו מתנבך עליו ואומר לו ראה פלומים ואחור מקום ואחור פרק הוא עשה מה עשית כבר ככיו **החפץ**. שלא נתגלה עניו: **כחפץ** טוב לו שידה וימביש ולא יכסור בו: **כחפץ** שאינו **חפץ**. לא יגלה חפצו וכבר שיה הוא שכל מה שחפץ חפצו כפרהסא מיעוט כבוד שמים הוא: **עבירות שכן אדם** יגלה לרבים שיבקשו ממנו שימחול לו: **חפצא** נגדי **חפצא**. איני סבור שחפצא לו והרי הוא חפצא לחלו לו נגדי **עומד**: **עויר** **לפני** **החפץ**. כשהוא מתודה אומר חפצא פלוגי חפצאמי: **כדר** **ינאי**. אלא הרי הוא חפצא אלא למעטו ולומר לו אנת גרמת לעם משל ו לאדם שהיה לו אנת ומחללו ומסקהו ומחלה לו כיס של דינרין בלוארו והויכיו בפתח

שלא כמדת הקדוש ברוך הוא מדת כשר ודם מדת הימנו ספק אין מתפיים הימנו וא"ת מתפיים הימנו ספק הקב"ה אדם עובר עבירה בסתר מתפיים ממנו בפרט אלא שמחולין לו מוכה שנאמר וקח טוב ולא עוד ויגשמה פרים שפתינו שמא תאמר פרי חובה ת"ל יאמר שובו שבשביב *יחיד שעשה תשובה מחולין * לכל אפי' ממנו מהם לא נאמר אלא ממנו ייחיד דמי בעל תשובה ראשונה ושניה * וניצל הימנה מחוי רב יהודה באותה כתיב יאשרי נשוי פשע כסוי חמאה וכתיב *מכסם הא חמא שאינו מפורסם רב זוטרא רב זוטרא רב מוכיחא בעברות שבין אדם למקום תניא ר' יוסי בר יהודה בשניה מחולין לו רביעית אין מחולין לו ארבעה לא אשיבנו * (ונאמר) * הן כל אלה יפעל אל בציבור אבל ביחיד לא ת"ש הן כל אלה יפעל אל פענעל שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו) ת"ר הכפורים אחר ואם שנה בהן צדק להתודות ויה"כ אומר *ככלב שב על *קיא כסיל שונה באולתו *רבי פפשעי אני אדע וחמאתי נגדי תמיד אלא מה אני מקיים כיון *שעבר אדם עבירה ושנה בה הותרה לו הותר *וצריך לפרוב את החמא שנאמר *אנא חמא הותרה בן בבא רבי עקיבא אומר * אשרי נשוי פשע אלהי זהב כד' ינאי דאמר ר' ינאי *אמר משה להם לישראל עד שאמרו די גרם להם שיעשו אלהי דוד משה אמר יכתב סורתי שנאמר *יען לא ו שנאמר אשרי נשוי פשע כסוי חמאה משל דמשה אחת קלקלה ואחת אכלה פני שבעית אמרה להן ממה *לוקה שלא יאמרו על מה שזו לוקה זו לפניה ואומרין על עסקי שבעית היא לוקה *מפרציק מצדוק ועשה עול ונתתי מבושל לפני תשובה גזר דין של פורענות שלות רשעים סופה תקלה והרשונו ולואי שתאה יציאה כביאה *רב כי הוה נפיק למידן לית הוא עביד וריקן לכיתיה אזיל ולואי שתאה ביי

תוס'
 חִקְּנוּ בַתְּפִלּוֹת שֶׁל יוֹם הַכַּפּוּרִים עַל חַטָּא שֶׁחָטְאוּ לַפֶּנִּיךְ בְּזֶמְנוֹ וְהִתְבַּרְּךְ: תְּשׁוּבָת רַעֲשִׁים מוֹחֲלָטִין
 עֲמִי ר' יִצְחָק הָיָה דְּלֹאֵךְ יִפְהַ עֲשֵׂהָ לֹא

ונוות מה יעשה שלא יחטא: הכי גרם בספרי משה אחר יחבש
סורתי שגאמר יען לא האמנאם ב'. ככל מקום שנבנה יחבשו שם
שנבנה סרחתו. אלהא יחאח למכחיה זמין טובא: לשיי גנים.
שלוקות: אסא קלקא. זמא והסרד לא למקוט כר דור הסדבר נאם.
כמדבר שהאמיתא למרגלים (ז' משה) מת

תשובה שדוחה את
אמר 'לאמר הן ישלה
מאתו והיתה לאיש
הלא חנוף תתנה
רעים רבים ושוב
תן גדולה *תשובה
זולה שנאמר ² ובה
ביעקב מה מעם וכו'
פשע ביעקב אמר
בה שזדוגות נעשות
טובה ישראל עד ה'
הא עון מויד הוא
והאמר ריש לקיש
נעשות לו בזכות
ועשהו ועשה משפט
יחיה לא קשיא כאן
אמר ר' שמואל בר
לח תשובה שמארכת
ושנאמר וכשוב רשע
אמר ר' יצחק אמרי

135
 שר ודם מקניט את לבירו ⁽⁶⁾ בדברים ספק מתפיים
 מתפיים ⁽⁷⁾ בדברים ספק אין מתפיים בדברים אבל
 ים שנאמר ⁽⁸⁾ קחו עמכם דברים ושובו אל ה' ולא
 אלא שמעלה עליו הכתוב כאלו הקריב פרים שנאמר
 משובתם אוהבם נדבה תניא ⁽⁹⁾ היה ר"מ אומר גדולה
 עולם כולו שנא' ארפא משובתם אוהבם נדבה כי שב
 בה אמר רב יהודה ⁽¹⁰⁾ כגון שבאת לידו דבר עבירה פעם
 אשה באותו פרק באותו מקום א"ר יהודה רב רמי
 פשעיו לא יצליח לא קשיא הא כחטא מפורסם
 רב נתמן כאן בעבירות שכן אדם לבירו ⁽¹¹⁾ כאן
 אומר אדם יעובר עבירה פעם ראשונה מוחלין לו
 לו שנאמר ⁽¹²⁾ כה אמר ה' על שלשה פשעי ישראל ועל
 עמיים שלש עם גבר מאי ואמר וכי תימא הני מילי
 שלש עם גבר ⁽¹³⁾ (מכאן ואילך אין מוחלין לו שנאמר
 עבירות שתתורה עליהן יוה"כ זה לא תתורה עליהן יום
 ויום לא שנה בהן וחזר והתורה עליהן עליו הכתוב
 לעיור בן יעקב אומר ⁽¹⁴⁾ כ"ש שהוא משובת שנאמר ⁽¹⁵⁾
 ככל שב על קיאו וגו' כדבר הונא דאמר רב הונא
 לו סלקא דעתך אלא אימא נעשית לו כהיתר
 הוה חטאה גדולה ויעשו להם אלהי זהב דברי ר'
 כסוי חטאה אלא מהו שאמר משה ויעשו להם
 הגדוש ברוך הוא רש"ע כסף וזהב שהרביח
 וזב שני פרנסים טובים עמדו להם לישראל משה
 ומנחם כי להקדישני דוד אמר ⁽¹⁶⁾ אל יכתב מורחש
 יוד למה הרבר דומה לשתי נשים שלקו בבית דין
 יתה שאכלה פגי שביעית בבקשה מכס הודיעו על
 יקה הביאו פגי שביעית וחלו בצוארה והיו מכריזין
 מין את התנפין מפני חילול השם שנאמר ⁽¹⁷⁾ ובשוב
 המוחלמין מעכבת הפורענות ואע"פ שנחתם עליו
 מקברת את בעליה ערום נכנס לה וערום יצא ממנה
 נא אמר הכי בצבו נפשיה לקטלא נפיק וצבו ביתיה
 ה ⁽¹⁸⁾ כיצאא ⁽¹⁹⁾ רבא כי הוה נפיק לדינא אמר הכי
 בצבו

עקיב: אומר אין צריך שנאמר כסוי חטאה, אלא מה אני מקיים ויעשו להם אלהי זהב כר. גי שנאמר אשרי נשוי פשע כסוי חטאה משל נשים שקלקלו כר. מוסרמין כי החנפים ששלחו ורשעים סופה תהיה. והרשות מקברת בעליה, ערום כנס לה וערום יוצא ממנה. ולואי עזר (א) ולית הוצא עבד רגלים לביתו עייל ולואי שחטא בראה בבית כיצאיה מבית כר עזר.

תום' ישנים

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

גם' יחד שעשה תשובה
 מוחלץ לכל העולם. הרמ"ע
 מפאט במאמר תיקור דין ח"א
 פ"ד כח פירוש חלקם נברית
 האלה להיות ערבים זה לזה
 הוא הנמחל בכותי ערל:

הנהות הב"ח

[illegible]

שני פרנסים טובים עמדו להם
מפני חלול השם שנאמר ובשרוב
שתהא יציאה מן העולם כביאה